

børne- og ungdomsarbejdet. Valget af vedkommende sogne-medhjælper skal godkendes af præsten (præsterne).

Som kvindelig sognemedhjælper kan antages kvinder, som har indfødsret, og som gennem en alsidig uddannelse og virksomhed, navnlig ved kristeligt-socialt arbejde, har godtgjort at have betingelser for at kunne udfylde en sådan plads. En kvindelig sognemedhjælper er honorarlønnet. Lønnen fastsættes af menighedsrådet og udredes af den kirkelige ligning i forbindelse med de øvrige i § 13 nævnte udgifter.

En kvindelig sognemedhjælper kan normalt kun afskediges med 6 måneders varsel. Ved eventuelt præsteskifte skal menighedsrådet i samråd med den nyvalgte præst træffe bestemmelse om, hvorvidt sognemedhjælperen skal forblive i sin gerning.

Ved fremsættelsen af lovforslaget gjorde *Inger Gautier Schmit* (V) som ordfører for forslagsstillerne gældende, at forholdene havde formet sig således, at der var brug for ansættelse af sognemedhjælpere. „Nu kan man måske sige, at vi jo allerede har menighedssygeplejersker, og at man i visse sogne bruger socialrådgivere, og at der foregår en mængde frivilligt kirkeligt arbejde i vore danske sognemenigheder, og dette er jo fuldkommen rigtigt. Men såvel menighedssygeplejersker som socialrådgivere lønnes ved frivillige gaver, som gives til menigheden, og det kniber meget ofte hårdt at samle de fornødne midler til ansættelse af disse mennesker. Den kirkelige lovgivning bestemmer, at disse frivillige arbejder ikke må lignedes på menigheden.

De i dette lovforslag foreslåede kvindelige sognemedhjælpere skal ansættes under den form, at deres honorar — for de er honorarlønnede — kan pålignes menigheden, og derved gives der lettere adgang til, at de kan blive ansat. Det er nemlig aldeles ikke hensigten, at ansættelsen af disse sognemedhjælpere skal formindske antallet af menighedssygeplejersker, for hvilke der i højeste grad er brug, men disses gerning ligger jo nærmest på sygeplejeområdet. Den skal forsåvidt heller ikke hindre ansættelse af socialrådgivere, hvor man måtte ønske sådanne ansat, men uddannelsen som socialrådgiver foregår forsåvidt ikke på kristelig grund, idet vor sociale skole er ganske neutral med hensyn til kristendom, således at en socialrådgiver ikke forud kan siges at være en personlig kristen